

Філософія, методологія, теорія та історія основ національної безпеки держави
УДК 32(351+001)

Антоненко Валентина Миколаївна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри управління і фінансово-економічної безпеки
ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»*

Антоненко Валентина Николаевна

*кандидат экономических наук, доцент,
доцент кафедры управления и финансово-экономической безопасности
ГВУЗ «Донецкий национальный технический университет»*

Antonenko Valentina

*Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of Management and Financial and Economic Security
Donetsk National Technical University
ORCID: 0000-0002-8220-5813*

Сухіна Олена Миколаївна

*кандидат економічних наук, старший науковий співробітник,
старший науковий співробітник відділу екосистемного оцінювання
природно-ресурсного потенціалу
Інститут економіки природокористування та сталого розвитку
Національної академії наук України*

Сухина Елена Николаевна

*кандидат экономических наук, старший научный сотрудник,
старший научный сотрудник отдела экосистемного оценивания
природно-ресурсного потенциала
Институт экономики природоиспользования и устойчивого развития
Национальной академии наук Украины*

Sukhina Elena

*Candidate of Economic Sciences, Senior Researcher,
senior researcher at the Department of Ecosystem Assessment*

Natural Resource Potential

Institute of Economics of Nature Management and Sustainable Development of the

National Academy of Sciences of Ukraine

ORCID: 0000-0002-5605-2606

**НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА: ПРОБЛЕМИ СТРУКТУРИЗАЦІЇ ТА
АНАЛІЗ НАУКОВОЇ СКЛАДОВОЇ**

**НАЦИОНАЛЬНАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ: ПРОБЛЕМЫ
СТРУКТУРИЗАЦИИ И АНАЛИЗ НАУЧНОЙ СОСТАВЛЯЮЩЕЙ
NATIONAL SECURITY: PROBLEMS OF STRUCTURIZATION AND
ANALYSIS OF THE SCIENTIFIC COMPONENT**

***Анотація.** В статті розглядаються актуальні питання державної політики у галузі забезпечення національної безпеки, що з огляду на сучасний стан української держави має пріоритетне державне значення. Метою статті є проведення структуризації та класифікації елементів системи національної безпеки та дослідження взаємозв'язків між її структурними складовими. В статті аналізуються різні підходи науковців до структуризації системи національної безпеки, виявлено відсутність єдності у цьому питанні серед вчених і різниця між науковим і офіційним (державним) підходами. Авторами подано власну версію структури національної безпеки, яка відрізняється від інших як більшим рівнем її деталізації, так і обов'язковістю включення в систему національної безпеки наукового складника. Визначено місце й системне значення наукової безпеки у складі національної. Звернуто увагу на неприпустимо низьку ефективність*

наукових розробок в Україні, що шкодить бюджетній, фінансовій, економічній і в решті-решт національній безпеці. Проаналізовано стан бюджетного фінансування галузевої і академічної науки, зроблено висновок про його хронологічне зменшення. Разом з тим авторами обґрунтовується пріоритет якості й ефективності наукових розробок над обсягами їх фінансування. Завдяки порівнянню результативності наукових розробок за різними галузями науки доведено, що найбільші вади мають місце в економічній науці; вказано їх причини (зокрема нарцисичний вождизм) й наслідки (руйнування наукового потенціалу і спотворення вітчизняної науки). Накреслено шляхи реформування й дана оцінка державній політиці щодо розвитку науки в Україні.

Ключові слова: національна безпека, наукова безпека, фінансування науки, ефективність науки, нарцисичний вождизм.

Анотація. В статье рассматриваются актуальные вопросы государственной политики в области обеспечения национальной безопасности, что, учитывая современное состояние украинского государства, имеет приоритетное государственное значение. Целью статьи является проведение структуризации и классификации элементов системы национальной безопасности и исследование взаимосвязей между ее структурными составляющими. В статье анализируются различные подходы ученых к структурированию системы национальной безопасности, выявлено отсутствие единства в этом вопросе среди ученых и разница между научным и официальным (государственным) подходами. Авторами представлена собственная версия структуры национальной безопасности, которая отличается от других как большим уровнем ее детализации, так и обязательностью включения в систему национальной безопасности научной составляющей. Определено место и системное значение научной

безопасности в составе национальной. Обращено внимание на недопустимо низкую эффективность научных разработок в Украине, что вредит бюджетной, финансовой, экономической и в конце концов национальной безопасности. Проанализировано состояние бюджетного финансирования отраслевой и академической науки, сделан вывод о его хронологическом уменьшении. Вместе с тем авторами обосновывается приоритет качества и эффективности научных разработок над объемами их финансирования. Благодаря сравнению результативности научных разработок по разным отраслям науки доказано, что наибольшие недостатки имеют место в экономической науке; указаны их причины (в частности нарциссический вождизм) и последствия (разрушение научного потенциала и отечественной науки). Намечены пути реформирования и дана оценка государственной политике по развитию науки в Украине.

Ключевые слова: национальная безопасность, научная безопасность, финансирование науки, эффективность науки, нарциссический вождизм.

Summary. The article considers topical issues of state policy in the field of national security, which, given the current state of the Ukrainian state, has priority state importance. The purpose of the article is to structure and classify the elements of the national security system and to study the relationships between its structural components. The article analyzes different approaches of scientists to the structuring of the national security system, reveals the lack of unity in this matter among scientists and the difference between scientific and official (state) approaches. The authors present their own version of the structure of national security, which differs from others both in the greater level of its detail and the mandatory inclusion of the scientific component in the national security system. The place and systemic significance of scientific security as a part of the national one are determined. Attention is drawn to the unacceptably low efficiency of

scientific research in Ukraine, which is detrimental to budgetary, financial, economic and, ultimately, national security. The state of budget financing of branch and academic science is analyzed, the conclusion on its chronological decrease is made. At the same time, the authors substantiate the priority of quality and efficiency of scientific developments over the amount of their funding. By comparing the effectiveness of scientific developments in various fields of science, it is proved that the biggest shortcomings occur in economics; their causes (in particular narcissistic leadership) and consequences (destruction of scientific potential and distortion of domestic science) are indicated. The ways of reforming are outlined and the state policy on the development of science in Ukraine is assessed.

Key words: *national security, scientific security, funding of science, efficiency of science, narcissistic leadership.*

Постановка проблеми. В умовах українського сьогодення, враховуючи сучасні стан, загрози та проблеми, що існують у незалежній Україні, найбільш ваговою та такою, що вимагає свого вирішення, є державна політика щодо забезпечення національної безпеки країни. Є нагальна потреба у проведенні більш ґрунтовного аналізу теоретичних положень у сфері національної безпеки та, перш за все, – проблемних питань, що стосуються її структуризації та визначення її складових.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Діючим законодавством сутність національної безпеки тлумачиться як «захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз» [1, ст. 1, п. 9)], але в законодавстві не наводиться склад системи національної безпеки; разом з тим офіційно визнається необхідність розробки та реалізації стратегій воєнної безпеки, громадської безпеки та цивільного

захисту, кібербезпеки [1]. Водночас в науці виділяються: політична, економічна, державна, соціальна, інформаційна, науково-технологічна, екологічна, гуманітарна та військова безпеки [2]; політична, економічна, соціокультурна, інформаційна, екологічна [3, с. 59]; міжнародна, національна, державна, суспільна, воєнна, термоядерна, екологічна, економічна, пожежна та ін. [4, с. 16]; політична, економічна, соціальна, воєнна, екологічна, інформаційна, державна [5]; політична, економічна, воєнна, екологічна, гуманітарна, демографічна, інформаційна та інші складові [6, с. 28]; державно-політична, соціально-економічна, національно-культурна, екологічна, інформаційна [7, с. 28]; політична, економічна, оборонна, безпека природного середовища, гуманітарна, соціальна [8, с. 103]; політична, економічна, військова, державна, інформаційна, науково-технологічна, епідемічна, фінансова, пожежна, продовольча, безпека культурного розвитку нації [9, с. 5]; за суб'єктами (особиста, суспільна, державна, національна, колективна, загальнолюдська), за масштабом (глобальна, міжнародна, регіональна, локальна), за суспільними сферами (політична, інформаційна, економічна, соціальна, військова, науково-технологічна, екологічна тощо) [10, с. 5]; політична, економічна, військова, екологічна, інформаційна, гуманітарна [11, с. 187]; політична, економічна, соціальна, інформаційна, екологічна, науково-технічна, військова, міжнародна [12]. Таких публікацій, в яких автори розглядають склад системи національної безпеки, існує досить багато; а нами наводиться тільки декілька найбільш показових прикладів. Як видно з наведеного стислому екскурсу в наукові дефініції щодо класифікації системних складників національної безпеки, найбільш часто науковці називають такі: політичну, економічну, соціальну, інформаційну. Разом з тим, аналіз показав, що єдності вчених у питанні класифікації видів складових національної безпеки зовсім не існує; крім того, ніхто з вітчизняних дослідників не звернувся до наведеного складу національної безпеки в

діючому законодавстві, для того, щоб чи підтримати його, чи подати обґрунтовану критику.

Кожна з наведених вище складових національної безпеки може бути далі структурована на свої елементи. Так, діюче українське законодавство (Методичні рекомендації щодо розрахунку рівня економічної безпеки України, які затверджені Міністерством економічного розвитку і торгівлі України ще 29 жовтня 2013 року) таку структуризацію застосовує до економічної безпеки, у складі якої виділяються: виробнича, демографічна, енергетична, зовнішньоекономічна, інвестиційно-інноваційна, макроекономічна, продовольча, соціальна, фінансова безпеки [13]. Остання (фінансова) безпека підлягає у цьому документі подальшій деталізації та включає такі складові: банківська безпека, безпека небанківського фінансового сектору, боргова безпека, бюджетна безпека, валютна безпека, грошово-кредитна безпека.

Порівняльний аналіз Методичних рекомендацій [13] та наукових публікацій вчених [2-12] довів, що їх підходи до структуризації системи безпеки не тільки не збігаються, а навпаки, між ними спостерігається певна плутанина. Разом з тим, необхідно позитивно оцінити наявність згадуваних Методичних рекомендацій; і зробити це варто з тої причини, що хоча б у такий спосіб держава намагається сформувати і закріпити офіційний підхід щодо структурного складу системи економічної безпеки, за що окрема подяка колишньому Міністерству економічного розвитку і торгівлі України. Але з моменту прийняття вказаних рекомендацій пройшло вже майже 7 років, а інші зацікавлені міністерства, які б мали розробити аналогічні рекомендації з інформаційної, військової, соціальної та інших видів безпеки, нічого у цьому напрямку не зробили.

Назва цієї статті анонсує дослідження науки у складі національної безпеки, що є, на нашу думку, досить важливим аспектом теми національної

безпеки в цілому. Але варто наголосити на тому, що жодний з перелічених вище авторів не видокремлював у складі національної безпеки безпеку у сфері науки. Наведений екскурс щодо видів безпек показав, що лише деякі науковці згадують про науково-технологічну чи науково-технічну, а переважна більшість вчених ігнорують «причетність» науки до національної безпеки взагалі.

Формулювання цілей статті. Тому, перш за все, кажучи про актуальність поділу системи національної безпеки на її складники, необхідно озвучити проблему місця і ролі в цій системі наукової складової та дослідити сучасний стан останньої, що і є метою цього наукового дослідження.

Виклад основного матеріалу. Ще в 2014 році академік Б.Є. Патон писав: «Розбудова державності України в умовах сьогодення вимагає переосмислення та концептуалізації наукових ідей і поглядів, що торкаються сутності та значення чинників, які впливають на формування правової держави. Розвинена наука, високий рівень освіти та культури, в тому числі й культури управління – це той фундамент, без якого неможливо досягти справжньої незалежності держави» [14]. Підкреслимо, що академік писав це у квітні 2014 року, на початку війни Росії проти України, що робить його слова про роль науки в захисті незалежності нашої держави особливо актуальними.

Спеціальні пошуки щодо ставлення науковців до науки як складника національної безпеки показали, що все ж-таки дехто з них якимось намагається зробити певні кроки у цьому напрямку. Так, В.Т. Савицький у своїй роботі наводить поширений перелік видів безпеки (до речі, їх в цій роботі налічується 29!), та у складі цього переліку автор згадує й про безпеку освіти й науки, відводячи їй не абияке, а шосте місце [15, с. 197]. На III Міжнародній науково-практичній конференції по проблемам міжнародної та національної безпеки зазначалося, що «саме освіта й наука, розвиток технологій стають надзвичайно важливою основою майбутнього розвитку будь-якої держави.

Вони і є основою її національної безпеки» [5, с. 347]. Хоч позитивно треба оцінити факт появи саме таких публікацій, в яких є згадки про науку в системі національної безпеки, але, на жаль, ці поодинокі спроби включити наукову складову в систему національної безпеки багатьма вченими не були сприйняті належним чином. Разом з тим, в сучасних умовах наука в системі національної безпеки все далі і все більше стає вагомішою і значущою та збільшує свій вплив на решту складників цієї системи. Водночас, інші складові національної безпеки також впливають на стан і розвиток науки в країні. Хоч ризикуємо перебільшити рівень цитування інших колег, але все ж таки вважаємо за доцільне іще процитувати авторку І.В. Мусієнко, яка досить влучно характеризує означену проблему: «Встановлена пряма кореляція між станом державності та розвитком науки в державі... Ефективні освіта та наука, високий інтелектуальний потенціал нації є гуманітарним стратегічним ресурсом, важливим фактором вітальності нації-держави, її конкурентоспроможності та успішності на міжнародній арені, збереження геополітичної суб'єктності, здатності до самообілізації та забезпечення національної безпеки. Проте проблеми науки тривалий час були фактично виведені зі сфери уваги політичної правлячої еліти. Безпековий компонент державної політики у сфері науки ще недостатньо осмислений на державному та науково-експертному рівнях та відображений у нормативно-правових актах, які регулюють сферу національної безпеки. Сучасний кризовий стан науки України є підставою для кваліфікації його як потенційної загрози національній безпеці. Руйнація науки є наслідком як її внутрішніх проблем, помилок та прорахунків у здійсненні державної політики, так і наслідком зовнішніх негативних впливів» [8, с. 1-2]. Авторка у такий спосіб писала про науку в 2015 році, коли відбувалися найбільш агресивні захватницькі дії проти нашої країни з боку РФ, – і це є досить символічним та своєрідним нагадуванням, що наука є майданчиком для захисту національних інтересів.

Про те, що науковці долучаються до державної політики безпеки, свідчать наступні факти. Так, російські «науковці» негативно відгукуються на Стратегію національної безпеки України [16], яка стала об'єктом їхньої різкої критики. А будь-які намагання України відсторонитися від РФ та жити незалежною державою, викликають в Росії роздратування. Мабуть, саме тому експерти Українського інституту майбутнього (UIF) Г. Грант і І. Джанашия, публікуючи свої дослідження в рамках проекту «Стратегія національної безпеки України», називають захист українських інтересів від агресивних дій Росії дуже образно і сміливо, як «битва з Левіафаном» [17]. Хоча вони писали ще тільки про проект Закону, на їх публікацію зразу ж відгукнулися не менш образно й російські опоненти, наприклад: «Украинский институт будущего продолжает плодить вредные инициативы, цель которых из всех сил длить в нашей стране эпидемию заразного идиотизма» [18]. Російська наука все далі стає потужною зброєю в руках російської влади, обгрунтовує її загарбницьку зовнішню поведінку, створює цій владі алібі для внутрішніх помилок та прорахунків, спотворює російське суспільство, чим далі – то все більше загрожує світовому прогресу та національній безпеці інших держав. Активна підтримка російською наукою та услід за нею російським суспільством такої позиції діючої влади РФ вплинула на зворотній інтерес влади до безпеко-наукових доробок: в Стратегії національної безпеки РФ присутній окремий розділ під назвою «Наука, технологии и образование» [19].

Спробуємо визначитися із сучасною системною роллю науки як складника національної безпеки України, як нам це вбачається (рис. 1). Символом **НБ** показано наукову безпеку, яка впливає на стан усіх інших складників національної безпеки, створює своєрідну платформу для їх розвитку й підтримки та в цілому обумовлює ефективність державної політики у галузі національної безпеки.

Зараз це питання обговорюється в різних зацікавлених колах, де звертається увага на вади в вітчизняній науці [8; 20-23]. Як пише доктор фізико-математичних наук Р. Черніга, у світі псевдо-дисертацій, з гуманітарних та соціальних спеціальностей, створений конвеєр з парниковими умовами, в яких штампують дисертації «незнані у світі, непотрібні в Україні», тому що в багатьох з них «елементарне дослідження, яке легко може провести студент у курсовій роботі, оголошується одним з основних результатів докторської дисертації» [21]. Влучно висловлюється й кандидат економічних наук Є. Ніколаєв, вказуючи на наявність наукових журналів - «мурзилки», які за чималу платню погоджуються публікувати низькоякісні наукові витвори, а тому автор пропонує «подумати над класичним питанням – зменшенням кількості на користь поліпшення якості» [22]. Більше того, дивує, турбує і непокоїть поява різного роду пропозицій продажу наукових продуктів з метою отримання їх покупцями певних кар'єрних просувань [24-26]; в цих пропозиціях безсоромно проголошуються висока якість наукових розробок та відсутність плагіату (!).

Про хибність оцінювання рейтингів науковців відповідно до їх так званої «публікаційної активності» йдеться в [27], де таке оцінювання називається гонитвою за рейтингами. Такої ж думки дотримується й І.В. Мусієнко, пишучи, що у вітчизняній науці «переважають не якісні, а кількісні показники» [8, с. 4].

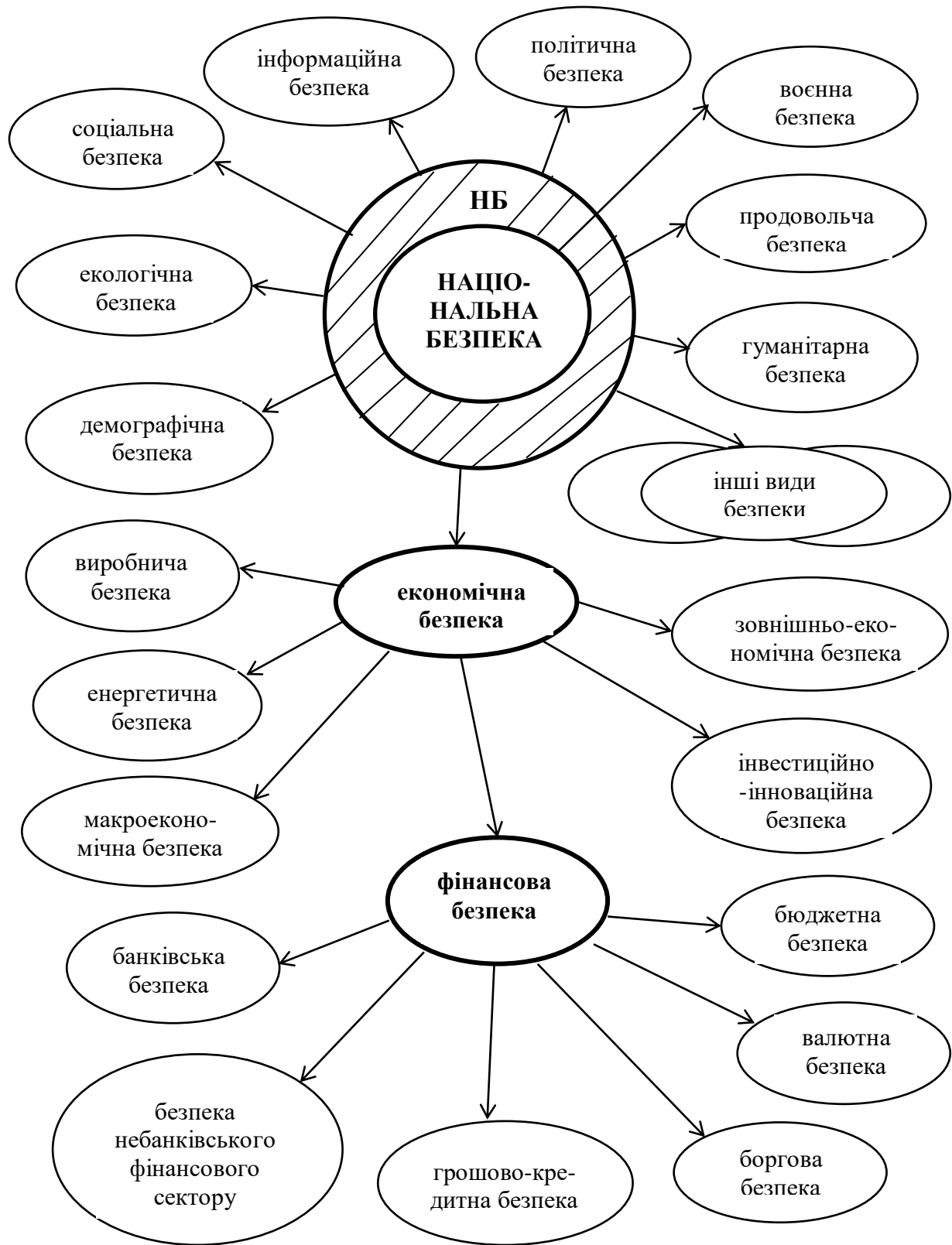

Рис. 1. Наука в системі національної безпеки

Джерело: побудовано Антоненко В.М.

Необхідність отримання конкретного результату наукових досліджень закріплена в Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [28], але, як вказують самі науковці, ця вимога не виконується. Намагання держави покращити ситуацію призвели до прийняття «Порядку проведення державної атестації наукових установ», де фіксується, що «об'єктом державної атестації є відомості про результати діяльності наукової установи» [29, п.4], принципове дотримання цього Порядку мало б вплинути на ефективність науки, що позитивно відбилося б і на системі національної безпеки. Важливо, що постановою КМУ виокремлено науковий напрям «Воєнні науки та національна безпека (воєнні науки, національна безпека, безпека державного кордону, цивільна безпека)» [30], чим держава офіційно фіксує свою увагу до наукових розробок у сфері національної безпеки.

Ефективність наукових розробок прямо залежить від їх результатів та обернено – від обсягів фінансування, причому й фінансування у свою чергу чинить вплив на наукові результати. Фінансування на науку прийнято оцінювати у співвідношенні до ВВП; в Україні цей показник законодавчо закріплений на рівні не менше 1,7% [28, ст.48, п.2], хоча фактично не перевищує навіть 1%, тоді як в розвинутих країнах частка витрат на фінансування науки становить у середньому близько 3% ВВП, а в Ізраїлі та Швеції – 4%; при цьому державні витрати на діяльність одного українського науковця втричі нижчі за російські показники, у 18 разів – за бразильські, у 34 рази – за південнокорейські й у 70 – за американські [31]. Витрати на науку в Україні у відносному вимірі до ВВП склали: в 2010р. 0,75%, в 2011р. 0,65%, в 2012р. 0,67%, в 2013р. 0,79%, в 2014р. 0,60%, в 2015р. 0,55%, в 2016р. 0,48% [32, с. 7], а далі за даними [33; 34] та відповідними розрахунками: в 2017р. 0,45%, в 2018р. 0,47%, в 2019р. 0,43%. Як видно, співвідношення витрат на науку до ВВП хронологічно зменшується, віддаляючись від 1% та наближаючись до нуля, що є постійним порушенням

діючого законодавства. «На жаль, Україна – не та країна, де влада шанує і виконує закони. Те, що з 2020р. ніякого 1,7 відсотка ВВП на науку не буде, ми знали ще під час прийняття і підписання закону (листопад 2015 р.)» [35]. На цьому тлі дивними є твердження представників Уряду, що «фінансування наукової сфери є одним з головних пріоритетів державного бюджету, тому з кожним роком Уряд збільшує фінансування цієї сфери» [36]. І те, що на 2019р. держава вперше передбачила кошти на базове фінансування науки в закладах вищої освіти 100 млн грн., що колишній Заступник Міністра освіти і науки України М. Стріха назвав «по-справжньому революційним для нашої наукової системи» [37], абсолютно не викликає ніякої ейфорії, бо: по-перше, не факт, що ці кошти дійдуть до адресатів; по-друге, є сумнів щодо отримання таких наукових результатів, які хоча б забезпечили окупність вказаної суми. Про проблематику оцінки ефективності бюджетного фінансування науки у закладах вищої освіти йдеться в [38].

Бюджетні кошти на науку є досить розпорошеними між різними отримувачами цих коштів; в табл. 1 надане порівняння бюджетного фінансування галузевої науки в 2014 і 2020 роках. З наведених у табл. 1 даних видно, що за 6 років не тільки змінився перелік отримувачів фінансування, а й відчутно «стрибали» виділені на галузеву науку бюджетні кошти. Ресурси розпорошуються й між академіями наук (табл. 2), але тут все ж-таки є помітний натяк на якусь логіку. За даними Законів України «Про державний бюджет» розраховано, що на фінансування галузевої науки держава виділяла у 2014р. і 2020р. відповідно 0,23% і 0,16% від загального обсягу видатків державного бюджету, тобто у відносному вимірі зменшилося на 30,43%. На академічну науку в тих же роках частка бюджетних коштів склала 1,45% і 0,81% та зменшилася на 44,14%.

Таблиця 1

Фінансування науки за галузевими міністерствами та службами*

Коди:		Всього, тис. грн	
програмної	функціональної		
класифікації видатків та кредитування бюджету		2014р.	2020р.
1	2	3	4
300000	Державне управління справами	1051662,1	2397430,6
на науку, %	0150	3,32	3,84
414000	Державна служба статистики	-	1292846,5
на науку, %	0150	-	0,63
1000000	Міністерство внутрішніх справ	17906291,2	93161654,2
на науку, %	0370, 0530, 0370	0,02	0,12
1100000	Міністерство енергетики та вугільної промисловості	10383773,2	-
на науку, %	0483	0,09	-
1200000	Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства	1322860	1706914,0
на науку, %	0482, 0481, 0490, 0481, 0150	0,90	10,16
1700000	Державний комітет телебачення і радіомовлення	817068,2	-
на науку, %	0840	1,43	-
2200000	Міністерство освіти і науки	24023987	42760372,3
на науку, %	0980, 0980, 0470	2,61	3,03
2300000	Міністерство охорони здоров'я	8518281,6	11455207,7
на науку, %	0150	1,01	1,41
2400000	Міністерство енергетики та захисту довкілля	193654,3	16168320,5
на науку, %	0530, 0482, 0530	4,96	0,40
2500000	Міністерство соціальної політики	86538599,4	312907779,8
на науку, %	1080	0,02	0,01
2750000	Міністерство розвитку громад та територій	331743	621723,2
на науку, %	0484	0,83	1,17
2800000	Міністерство аграрної політики та продовольства	6349099,8	-
на науку, %	0482	1,52	-
3100000	Міністерство інфраструктури	1462169,7	-
на науку, %	0485	0,001	-
3300000	Міністерство доходів і зборів	5744175,1	-
на науку, %	0150	0,24	-
3400000	Міністерство молоді та спорту	822887,3	2250825,0
на науку, %	1080	0,63	0,47
3500000	Міністерство фінансів	1404685,1	19879191,6
на науку, %	0490, 0150	0,63	0,19
3600000	Міністерство юстиції	-	13833132,2
на науку, %	0150	-	0,08
3700000	Державна служба з надзвичайних ситуацій	3940994,3	-
на науку, %	053, 0370	0,96	-

Закінчення табл.1

1	2	3	4
3800000	Міністерство культури та інформаційної політики	-	8162651,0
на науку, %	0840	-	0,25
5490000	Державна служба гірничого нагляду та промислової безпеки	121537,0	-
на науку, %	0481	6,07	-
6010000	Антимонопольний комітет	51172,1	221907,8
на науку, %	0481	1,96	0,65
6520000	Служба безпеки	3384895,1	-
на науку, %	0370	0,01	-

* розраховано Антоненко В.М. за даними Законів України «Про державний бюджет»

Таблиця 2

Фінансування національних академій наук України, тис. грн.

Коди програмної класифікації видатків та кредитування бюджету	2014р.	2020р.
Фінансування національних академій наук України у %	5381564,0 100,00	10200119,0 100,00
6540000 у %	3078840,2 57,21	5022566,1 49,24
6550000 у %	179003,7 3,33	243569,7 2,39
6560000 у %	1398050 25,98	3319336,7 32,54
6570000 у %	17936,1 0,33	35770,8 0,35
6580000 у %	35467,8 0,66	73896,8 0,72
6590000 у %	672266,2 12,49	1504978,9 14,76

Джерело: розраховано Антоненко В.М. за даними Законів України «Про державний бюджет»

А в цілому фінансування науки сягає рівня 1,68% і 0,97%, тобто зменшилося на 42,26%. Отже, як раз варто згадати «про збільшення фінансування наукової сфери» [36].

Зважаючи на необхідність ефективного використання бюджетних коштів, відстоюємо ідею не стільки збільшувати фінансування науки, скільки

підвищити її результативність, виділяючи ресурси на ефективні проекти та програми, усуваючи фінансування будь-яких наукових імітацій.

Найбільші проблеми, пов'язані із низькою ефективністю наукових розробок, мають місце в гуманітарній й особливо в економічній сферах, бо ці сфери приваблюють певні кола зацікавлених осіб своїми можливостями щодо отримання різного роду наукових звань, ступенів, привілей тощо, які (можливості) в цих сферах є доступнішими, ніж у технічних науках. Пояснюється це тим, що наукові розробки в технічній сфері вимагають порівняно більших ресурсних витрат на їх проведення, передбачають необхідність для науковців мати відповідну підготовку, а до наукових результатів висувуються більш сутнісні вимоги (підтвердження результатів науковими експериментами, моделями тощо). Все це обумовило досить прикрі «досягнення» науковців – економістів, які досить часто ставлять собі за мету не отримання відчутного наукового результату, а просування по власних кар'єрних сходах, що й притягує у економічні наукові організації ділків від науки. Не секрет, що такими зацікавленими особами досить часто стають представники адміністративно-керівного складу будь-яких організацій, державні чиновники, які оплачують написані для них наукові статті та дисертації та й в цілому своє наукове просування за рахунок бюджетних коштів.

Наявність корупції в сфері науки довго не афішувалася, бо цьому є вагомі підстави: отримання наукових ступенів і звань дає можливість їх претендентам в майбутньому «відбити» витрачені гроші, наприклад, від студентів в навчальних закладах; і тому як попит, так і пропозиція пов'язаних з цим хабарів швидко зростають, що сприяє і підвищенню ціни за такі дисертації. Бувають випадки, коли на захисті кандидатських і докторських дисертацій претенденти на наукову ступінь інколи взагалі не розуміються на

сутності свого наукового дослідження, тому що воно (дослідження) цим претендентом не виконувалося.

Окремою корупційною ланкою в сучасній українській науці є наукова держбюджетна тематика. Наукові дослідження за тематикою, затвердженою МОНУ, фінансуються з державного бюджету і розподіляються між виконавцями державних бюджетних тем. Не вдаючись в деталі такого розподілу, вкажемо на необхідність більш жорсткого відбору бюджетної тематики і посилення відповідальності держслужбовців та виконавців цих тем, звертаючи особливу увагу на корупційні зв'язки між ними (держслужбовцями та виконавцями) [39].

Економічна наука має не тільки набагато нижчу, ніж інші, віддачу, а й більшу кількість наукових пройдисвітів та більшу міру корумпованості і академічної недоброчесності. Тому економічні інститути відрізняються від технічних чи інших ще й нездоровим соціально-психологічним кліматом: на фоні того, що немає вагомих наукових розробок у вчених-економістів, саме серед них – високий відсоток отримання далеко нечесним шляхом наукових ступенів, вчених звань тощо через принцип кумівства та інших соромних стосунків. Про занепад економічної науки в Україні свідчать наступні факти: під час святкувань 100-річної річниці НАН України у 2018р. жоден вчений-економіст не отримав високої нагороди; у 2020р. жоден із наукових проєктів одного з відомих економічних інститутів не пройшов за конкурсом Президії НАН України. Цитована вище Р. Черніга писала саме про економічну науку: «За даними WoS 32% від усіх індексованих цією базою наукових праць українських науковців становили праці фізиків (Physics, Optics, Astronomy & Astrophysics) і лише жалюгідні 2% (157 праць) належали нашим економістам (Business & Economics)...Чи воістину стахановські темпи щорічного продукування багатьох сотень дисертацій з економіки спричинили нечуваний розвиток української економіки?!» [21].

Зазначимо, що сама по собі низька віддача від економічної науки, хоча й є великою проблемою для держави і суспільства, але не єдиною, бо провокує цілу низку інших негативних наслідків. Одним з них є спотворення наукового середовища й негативний вплив на справжніх науковців і те, що описувані вище лжевчені переступають через талановитих учених і прибирають їх зі свого шляху різними ганебними способами. Отже, фіксуються дві пов'язані між собою тенденції: одна – притягання у науку ділків від науки заради отримання ними перелічених привілей, друга – придушення справжніх вчених заради легшого просування перших. Як вже вказувалося, саме економічна сфера створює для цих тенденцій найбільш привабливі умови.

Мова йде про так званий груповий нарцисизм (або колективний нарцисизм) – феномен, при якому індивіди перебільшують позитивний образ і важливість групи, до якої належать. Термін «колективний нарцисизм» вперше був використаний Т. Адорно для опису почуття, яке дало поштовх до зародження нацистів у Німеччині в 1930-х роках. Проте, цей термін є досить суперечливим, оскільки колектив повинен мати позитивні високі цілі, а нарцисизм в переважній більшості несе негатив і тому створює вади в науковому колективі, тобто, як ракова пухлина, поглинає весь колектив і справжніх науковців; іншими словами, нарцисизм – це деструктивна як для людини, так і для суспільства форма відхилення від норми. В економічних наукових колах його прояв досить часто має ефект ракової пухлини.

Ще у 1988р. Р. Раскін і Г. Террі виділили 7 факторів нарцисизму, серед яких: 1) владолюбство, 2) почуття зверхності, 3) ексгібіціонізм, 4) сприйняття чого-небудь як належного, 5) марнославство, 6) тенденції до експлуатації чужих ресурсів і 7) самовпевненість [40; 41]. На жаль, всі ці фактори нарцисизму притаманні начальству окремих економічних інститутів. Крім

того, керівники мають посадові можливості використання свого впливу на колектив та підпорядкування останнього своїм меркантильним інтересам.

Поєднання групового нарцисизму із нечесністю і зухвалістю наукового керівництва породжує так званий нарцисичний вождизм, який забезпечує меркантильним керівникам наукових організацій використання адміністративного ресурсу для власного утримання на посадах і подальшого їх просування. Страшнішими за осіб із нарцисичним розладом особистості є корпоративні психопати, особливо ті, які працюють на керівних посадах в наукових установах, і здійснюють жахливі вчинки. Злісними наслідками діянь і жадоби влади таких вождів є: тотальна корупція з ручними вченими радами і спецрадами, прізвищедописування, плинність кадрів, конфлікти, інтриги, булінг і глибокі депресії підлеглих й ін. На даний час є багато порядних і справжніх учених, жертв нарцисів і психопатів, які не можуть вже багато років вийти із глибокої депресії, вони стали легкою здобиччю деструктивних начальників, які вимагали дописувати їх прізвища до наукових статей цих порядних науковців, що підносили свої інститути до високих міжнародних наукових висот. Окремих інтелігентних учених прибрали з наукових інститутів саме начальники, які є корпоративними психопатами, особи з нарцисичним розладом особистості чи інші девіантні особи, за те, що талановиті учені не захотіли дописувати прізвища таких лжевчених, і їх розчавила ця деструктивна корупційна система, яка існує майже в кожній науковій установі, а особливо економічній. При цьому такі лжевчені переступають через талановитих учених і прибирають їх зі свого шляху різними ганебними способами. Такий стан речей спотворює наукове середовище, ліквідує наукове натхнення та навіть руйнує здоров'я у справжніх вчених.

Зараз в науковій сфері дійсно починається не просто конфлікт, а справжня війна між представниками нарцисичного вождизму та справжніми

вченими, в якій перші відстоюють звичні для них умови свого тепличного існування, а другі – бажають займатися справжньою наукою. Необхідно швидше і рішуче викоринювати в економічних інститутах груповий нарцисизм, який притаманний саме нечесним і непорядним дирекціям, і який на даний час набув такого великого розмаху в окремих установах, що призвів до тотальної корупції в науковій сфері в цілому. У вік нарцисизму необхідно ліквідувати угруповання нарцисів-керівників, які звеличують себе за рахунок знецінення та пригноблення порядних і талановитих співробітників. Бо в умовах спотвореної науки та розквіту в ній нарцисичного вождизму «великих вчених» навряд чи нашій державі вдасться стати у найближчий час повноправним членом ЄС, а вітчизняній економічній науці інтегруватися до міжнародної чи європейської. Про необхідність ліквідації тотальної корупції в економічних інститутах йдеться в [42].

Справжня наука в Україні має розвиватися у напрямку приєднання до європейського наукового простору. 10 квітня 2020р. з Президії НАН України надійшов лист МОН України від 7.04.2020 № 1/9-196 щодо оцінки рівня обізнаності наукової спільноти України з парадигмою Відкритої науки, яка є однією з тенденцій та наступним кроком розвитку Європейського дослідницького простору. На сторінках газети «Світ» у липні 2020 р. оприлюднено актуальне інтерв'ю віцепрезидента НАН України, директора Інституту теоретичної фізики імені М.М. Боголюбова НАН України академіка А. Загороднього, присвячене Європейській хмарі відкритої науки (European Open Science Cloud, EOSC), в якому автор, між іншим, вказує, що впровадження EOSC має перевагу в тому, що забезпечує відкритий доступ до наукових даних та сприяє підвищенню якості досліджень, зменшенню їх дублювання, боротьбі з науковими шахрайствами [43]. У цьому ж інтерв'ю вказується й про можливість продажу наукових продуктів, коли науковий результат стає товаром і може бути проданий тільки за наявності в нього

споживчої вартості: «Детального опрацювання потребує і питання про надання відкритого доступу до результатів досліджень, отриманих за кошти державного бюджету. Нині такий доступ можна відкривати лише для користувачів з установ, що належать до одного й того ж головного розпорядника бюджетних коштів, і тільки за умови вирішення цього питання на відомчому рівні» [43]. Отже, сподіваємося, що така товарна оцінка наукових результатів впливатиме на їх якість та корисність для споживачів.

Висновки із цього дослідження. Отже, з одного боку наука є сучасним потужним підґрунтям у справі забезпечення національної безпеки; з іншого – саме неефективна наука здійснює не позитивний, а, навпаки, – негативний вплив на стан системи безпеки країни. На сьогодні ця проблема тільки посилюється: результати від української науки далекі від сучасних потреб суспільства, а фінансування науки та її неприпустимо низька ефективність шкодить національній безпеці країни. Тож конче необхідно активно й рішуче продовжити реформування наукової сфери, викорінюючи груповий нарцисизм, нарцисичний вождизм, корупцію, наукову імітацію та підтримуючи чесну відкриту науку. Саме це й має стати на найближче майбутнє одним з найважливіших пріоритетів в державній політиці щодо забезпечення національної безпеки України.

Література

1. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 20.07.2020).
2. Антонов В.О. Конституційно-правові засади національної безпеки України. Київ: ТАЛКОМ. 2017. 576 с.

3. Попова С.М., Попова Л.М. Основні складові національної безпеки України // Наше право. 2013. № 13. С. 54-60.
4. Фоменко А.Є. Правове регулювання національної безпеки в Україні // Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти: Матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., м. Дніпро, 15 березня 2019 р. Дніпро: ДДУВС, 2019. С. 15-17.
5. Козинець І.І., Петрова Я.І. Значення освіти для національної безпеки держави // Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти: Матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., м. Дніпро, 15 березня 2019р. Дніпро: ДДУВС, 2019. С. 346-348.
6. Власюк О.С. Національна безпека України: еволюція проблем внутрішньої політики // Вибр. наук. праці Національного інституту стратегічних досліджень. Київ, 2016. 528с.
7. Глобальна та національна безпека: підручник / за заг. ред. Г.П. Ситника. Київ: НАДУ, 2016. 784 с.
8. Мусієнко І.В. Наука України як фактор національної безпеки. 2015. URL: 162864985.pdf (дата звернення: 26.07.2020).
9. Поняття та зміст загальної теорії національної безпеки. URL: Тема_1_ONB (дата звернення: 26.07.2020).
- 10.Пасічник В. Філософська категорія безпеки як основа нової парадигми державного управління національною безпекою // Демократичне врядування: Науковий вісник. 2011. Вип. 7. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2011_7_7 (дата звернення: 26.07.2020).
- 11.Курас А. Національна безпека Білорусі: військово-політичні парадигми. Наукові записки. 2018. Вип. 2(76). С. 184-196.
- 12.Гетьманчук М.П., Грищук В.К., Турчин Я.Б. Політологія: Навч. посіб. Київ: Знання, 2010. 415 с.

13. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України: Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 29 жовтня 2013 року № 1277. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/ME131588> (дата звернення: 29.07.2020).
14. Патон Б. Наука готова стати фундаментом для побудови справді незалежної держави // *Голос України*. 2014. 4 квітня. № 65 (5815). С. 1-12.
15. Савицький В.Т. Державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку // *Університетські наукові записки*. 2017. № 62. С. 195-207.
16. Стратегія національної безпеки України: Проект. Безпека людини – безпека країни // *Національний інститут стратегічних досліджень (НІСД)*. URL: the-national-security-strategy (дата звернення: 04.08.2020).
17. Грант Г., Джанашия І. Стратегія національної безпеки України. Український інститут майбутнього. 2019. URL: <https://www.slideshare.net/UIFuture/ss-197363629> (дата звернення: 04.08.2020).
18. «Стратегия нацбезопасности» как заразный идиотизм. URL: <http://slovo.odessa.ua/news/40115-strategiya-nacbezopasnosti-kak-zaraznyu-idiotizm.html> (дата звернення: 04.08.2020).
19. Стратегия национальной безопасности Российской Федерации: Указ Президента Российской Федерации от 31 декабря 2015 года № 683. URL: <https://rg.ru/2015/12/31/nac-bezopasnost-site-dok.html> (дата звернення: 03.08.2020).
20. Попик В.І. Про кризову ситуацію з реформуванням системи вітчизняної фахової наукової періодики та майбутнє журналів соціогуманітарного профілю: Аналітична записка // *Центр досліджень соціальних комунікацій* НБУВ. 2019. URL:

- nisenitnicjami_rezultati_eksperimentu/2019-09-21-75 (дата звернення: 11.08.2020).
21. Черніга Р. Україна без науки, або Як провалили спробу Наукового Комітету зупинити вал фейкових дисертацій. 2018. URL: <https://voxukraine.org/uk/ukrayina-bez-nauki-abo-yak-provalili-sprobu-naukovogo-komitetu-zupiniti-val-fejkovih-disertatsij/> (дата звернення: 11.08.2020).
22. Ніколаєв Є. Як піднести якісний рівень українських наукових журналів. 2016. URL: <http://education-ua.org/ru/articles/640-yak-pidnesti-yakisnij-riven-ukrajinskikh-naukovikh-zhurnaliv> (дата звернення: 11.08.2020).
23. Зелінська Н.В. Стаття у фаховому виданні: комунікація, імітація, профанація? // Наука України у світовому інформаційному просторі. 2013. Вип. 8(24). URL: 54_NU-8-Zelinska (дата звернення: 14.08.2020).
24. Заповіти наукову статтю. URL: <https://diplomka.in.ua/zamovyty-naukovu-stattju.html> (дата звернення: 14.08.2020).
25. Заповіти чи купити наукову статтю: перевірка на плагіат у Києві, Харкові, Львові, Дніпрі на замовлення. URL: <https://ua.kursoviks.com.ua/zamoviti-naukovu-stattyu> (дата звернення: 14.08.2020).
26. Наукові роботи на замовлення. URL: <https://dgs.org.ua/uk/> (дата звернення: 14.08.2020).
27. Діденко Ю.В., Радченко А.І. Публікаційна активність як спосіб наукової комунікації та гонитви за рейтингами // Наукометрія і видавничча справа: Вісник НАН України. 2017. № 9. С. 82-98.
28. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 р. № 848-VIII // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (дата звернення: 12.08.2020).

29. Про затвердження порядку проведення державної атестації наукових установ: Постанова КМУ від 19 липня 2017р. № 540. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540-2017-%D0%BF#Text> (дата звернення: 12.08.2020).
30. Деякі питання проведення державної атестації закладів вищої освіти в частині провадження ними наукової (науково-технічної) діяльності: Постанова КМУ від 22 серпня 2018 р. № 652. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/652-2018-%D0%BF#Text> (дата звернення: 12.08.2020).
31. Дем'яненко М. Проблеми фінансування вітчизняної науки // Центр досліджень соціальних комунікацій НБУВ. 2016. URL: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1940:problemi-finansuvannya-vitchiznyanoji-nauki-2&catid=64&Itemid=376#page (дата звернення: 11.08.2020).
32. Ляшенко О.М. Результативність бюджетного фінансування наукових досліджень в Україні. URL: [biudzhet_fin-58b32](#) (дата звернення: 11.08.2020).
33. Витрати на виконання наукових досліджень і розробок за видами робіт за 2010-2019 роки. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/ni/vvnvdr_vr/vvndr_vr_u.htm (дата звернення: 11.08.2020).
34. Національні рахунки (ВВП). URL: http://www.ukrstat.gov.ua/imf/arhiv/nr/nr_u.htm (дата звернення: 11.08.2020).
35. Широков А.І. Українська наука: на шляху до Європи чи на роздоріжжі... URL: Українська наука 05.02.19 (дата звернення: 11.08.2020).
36. Мінфін планує перейти до нової системи фінансування наукових досліджень // Урядовий портал. URL:

<https://www.kmu.gov.ua/news/minfin-planuye-perejti-do-novoyi-sistemi-finansuvannya-naukovih-doslidzhen> (дата звернення: 12.08.2020).

37. На 2019-й держава вперше передбачила кошти на базове фінансування науки в університетах – цей крок стане революційним для нашої наукової системи. URL: csua.org/na-2019-rik-derzhava-vpershe-perezbachila-koshti-na-bazove-finansuvannya-nauki-v-universitetah/ (дата звернення: 12.08.2020).
38. Репко М., Касперович Ю. Скільки коштів витрачають на науку в університетах? Аналітична записка // Центр економічної стратегії. 2020. 48с.
39. Антоненко В.М. Рейдерство та корупція як гальма євроінтеграції України // Розвиток національних фінансово-економічних систем в умовах глобальних викликів: Збірник матеріалів II Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 5 жовтня 2018р. К.: ТОВ «ВІПО», 2018. С. 263-266.
40. Raskin R.N., Hall C.S. The Narcissistic Personality Inventory: alternate form reliability and further evidence of construct validity // Journal of research in personality. 1981. № 45. Pp. 159-162.
41. Тест на нарцисизм. Інститут Соціальної Психології (г. Тюмень) (Онлайн-версія НОЛ на руском языке по Р. Рэскин и Г. Терри (1988). URL: <http://www.itery.ru/selfish/> (дата звернення: 09.04.2020).
42. Сухіна О.М. Організаційний механізм підвищення ефективності роботи економічних інститутів НАН України // Национальные академии наук: современное состояние, проблемы, перспективы развития и приоритеты сотрудничества в рамках МААН: Международный симпозиум. 6-7 июня 2019г. Киев: Наш формат, 2019. С. 251-256.
43. Загородній А. Європейська хмара відкритої науки як глобальний інструмент наукових досліджень // Світ. № 25-26 (1109-1110). 2020. 23 липня. URL:

<http://www.nas.gov.ua/UA/Messages/Pages/View.aspx?MessageID=666>

(дата звернення: 17.08.2020).

References

1. Pro nacionaljnu bezpeku Ukrajinu: Zakon Ukrajinu vid 21 chervnja 2018 r. [On the national security of Ukraine: Law of Ukraine of June 21, 2018]. Verkhovna Rada Ukrajinu. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (accessed 20.07.2020).
2. Antonov V.O. (2017) Konstytucijno-pravovi zasady nacionaljnoji bezpeky Ukrajinu [Constitutional and legal principles of national security of Ukraine]. Kiev: TALKOM. (in Ukrainian)
3. Popova S.M., Popova L.M. Osnovni skladovi nacionaljnoji bezpeky Ukrajinu [The main components of national security of Ukraine]. Nashe parvo, 2013, no. 13, pp. 54-60.
4. Fomenko A. Je. (2019) Pravove rehuljuvannja nacionaljnoji bezpeky v Ukrajinu [Legal regulation of national security in Ukraine]. Mizhnarodna ta nacionaljna bezpeka: teoretychni i prykladni aspekty: Materialy III Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Ukrainian, Dnipro, March, 15, 2019), Dnipro: DDUVS, pp. 15-17.
5. Kozynej I.I., Petrova Ja.I. (2019) Znachennja osvity dlja nacionaljnoji bezpeky derzhavy [The importance of education for the national security of the state]. Mizhnarodna ta nacionaljna bezpeka: teoretychni i prykladni aspekty: Materialy III Mizhnar. nauk.-prakt. konf., (Ukrainian, Dnipro, March, 15, 2019), Dnipro: DDUVS, pp. 346-348.
6. Vlasjuk O.S. (2016) Nacionaljna bezpeka Ukrajinu: evoljucija problem vnutrishnjoji polityky [National Security of Ukraine: Evolution of Domestic Policy Problems]. Vybr. nauk. praci Nacionaljnogho instytutu strategichnykh doslidzhenj. (in Ukrainian)

7. Sytnyk Gh.P. (ed.) (2016) Ghlobaljna ta nacionaljna bezpeka: pidruchnyk [Global and national security: a textbook]. Kiev: NADU.
8. Musijenko I.V. (2015) Nauka Ukrajiny jak faktor nacionaljnoji bezpeky [Science of Ukraine as a factor of national security]. URL: 162864985.pdf (accessed 26.07.2020).
9. Ponjattja ta zmist zaghaljnoji teoriji nacionaljnoji bezpeky [The concept and content of the general theory of national security]. URL: Tema_1_ONB (accessed 26.07.2020).
10. Pasichnyk V. (2011) Filososfsjka kateghorija bezpeky jak osnova novoji paradyghmy derzhavnogho upravlinnja nacionaljnoju bezpekoju [Philosophical category of security as the basis of a new paradigm of state management of national security]. Demokratychne vrjaduvannja: Naukovyj visnyk, vol. 7. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2011_7_7 (accessed 26.07.2020).
11. Kuras A. (2018) Nacionaljna bezpeka Bilorusi: vijsjkovo-politychni paradyghmy [National security of Belarus: military-political paradigms]. Naukovi zapysky, vol. 2(76), pp. 184-196.
12. Ghetjmanchuk M.P., Ghryshhuk V.K., Turchyn Ja.B. (2010) Politologhija [Politology]. Kiev: Znannja. (in Ukrainian)
13. Pro zatverdzhennja Metodychnykh rekomendacij shhodo rozrakhunku rivnja ekonomichnoji bezpeky Ukrajiny [About the statement of Methodical recommendations concerning calculation of level of economic safety of Ukraine]: Nakaz Ministerstva ekonomichnogho rozvytku i torghivli Ukrajiny vid 29 zhovtnja 2013 roku. No. 1277. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/ME131588> (accessed 29.07.2020).
14. Paton B. (2014) Nauka ghotova staty fundamentom dlja pobudovy spravdi nezalezhnoji derzhavy [Science is ready to become the foundation for building a truly independent state]. Gholos Ukrajiny, no. 65 (5815), pp. 1-12.

15. Savycjkyj V.T. (2017) Derzhavne upravlinnja u sferi derzhavnoji bezpeky ta okhorony ghromadsjkogho porjadku [Public administration in the field of state security and protection of public order]. *Universytetsjki naukovi zapysky*, no. 62, pp. 195-207.
16. Nacionaljnyj instytut strategichnykh doslidzhenj (NISD). Strateghija nacionaljnoji bezpeky Ukrajinjy: Projekt. Bezpeka ljudyny – bezpeka krajiny [National Security Strategy of Ukraine: Project. Human security is the security of the country]. URL: [the-national-security-strategy](#) (accessed: 04.08.2020).
17. Ghrant Gh., Dzhanashyja I. (2019) Strateghija nacionaljnoji bezpeky Ukrajinjy. Ukrajinsjkyj instytut majbutnjogho [National Security Strategy of Ukraine. Ukrainian Institute of the Future]. URL: <https://www.slideshare.net/UIFuture/ss-197363629> (accessed 04.08.2020).
18. «Strategiya natsbezopasnosti» kak zaraznyy idiotizm ["National Security Strategy" as contagious idiocy]. URL: <http://slovo.odessa.ua/news/40115-strategiya-nacbezopasnosti-kak-zaraznyy-idiotizm.html> (accessed 04.08.2020).
19. Strategiya natsional'noy bezopasnosti Rossiyskoy Federatsii [National Security Strategy of the Russian Federation]: Ukaz Prezidenta Rossiyskoy Federatsii ot 31 dekabrya 2015 goda no. 683. URL: <https://rg.ru/2015/12/31/nac-bezopasnost-site-dok.html> (accessed 03.08.2020).
20. Popyk V.I. (2019) Pro kryzovu sytuaciju z reformuvannjam systemy vitchyznjanoji fakhovoji naukovoji periodyky ta majbutnje zhurnaliv socioghuanitarnogho profilju: Analitychna zapyska [On the crisis situation with the reform of the system of domestic professional scientific periodicals and the future of socio-humanitarian journals: Analytical note]. *Centr doslidzhenj socialjnykh komunikacij NBUV*. URL: [nisenitnicjami_rezultati_eksperimentu/2019-09-21-75](#) (accessed 11.08.2020).

21. Chernigha R. (2018) Ukrajina bez nauky, abo Jak provalyly sprobu Naukovogho Komitetu zupynyty val fejkovykh dysertacij [Ukraine without science, or How the attempt of the Scientific Committee to stop the wave of fake dissertations failed]. URL: <https://voxukraine.org/uk/ukrayina-bez-nauki-abo-yak-provalili-sprobu-naukovogo-komitetu-zupiniti-val-fejkovih-disertatsij/> (accessed 11.08.2020).
22. Nikolajev Je. (2016) Jak pidnesty jakisnyj rivenj ukrajinsjkykh naukovykh zhurnaliv [How to raise the quality level of Ukrainian scientific journals]. URL: <http://education-ua.org/ru/articles/640-yak-pidnesti-yakisnij-riven-ukrajinskikh-naukovikh-zhurnaliv> (accessed 11.08.2020).
23. Zelynsjka N.V. (2013) Stattja u fakhovomu vydanni: komunikacija, imitacija, profanacija? [Article in a professional publication: communication, imitation, profanation?]. Nauka Ukrainy u svitovomu informacijnomu prostori, vol. 8 (24). URL: 54_NU-8-Zelinska (accessed 14.08.2020).
24. Zamovyty naukovu stattju [Order a scientific article]. URL: <https://diplomka.in.ua/zamovyty-naukovu-stattju.html> (accessed 14.08.2020).
25. Zamovyty chy kupyty naukovu stattju: perevirka na plaghat u Kyjevi, Kharkovi, Ljvovi, Dnipri na zamovlennja [Order or buy a scientific article: plagiarism check in Kiev, Kharkiv, Lviv, Dnipro to order]. URL: <https://ua.kursoviks.com.ua/zamoviti-naukovu-stattju> (accessed 14.08.2020).
26. Naukovi roboty na zamovlennja [Scientific works to order]. URL: <https://dgs.org.ua/uk/> (accessed 14.08.2020).
27. Didenko Ju.V., Radchenko A.I. (2017) Publikacijna aktyvnistj jak sposib naukovoji komunikaciji ta ghonytvy za rejtyngamy [Publishing activity as a way of scientific communication and pursuit of ratings]. Naukometrija i vydavnycha sprava: Visnyk NAN Ukrainy, no. 9, pp. 82-98.
28. Pro naukovu i naukovo-tehnicnu dijajlnistj [About scientific and scientific and technical activity]: Zakon Ukrainy vid 26 lystopada 2015 r. no. 848-VIII /

- Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (accessed 12.08.2020).
29. Pro zatverdzhennja porjadku provedennja derzhavnoji atestaciji naukovykh ustanov [On approval of the procedure for conducting state certification of scientific institutions]: Postanova KMU vid 19 lypnja 2017r. no. 540. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540-2017-%D0%BF#Text> (accessed 12.08.2020).
30. Dejaki pytannja provedennja derzhavnoji atestaciji zakladiv vyshhoji osvity v chastyni provadzhennja nymy naukovoji (naukovo-tekhnichnoji) dijalnosti [On approval of the procedure for conducting state certification of scientific institutions]: Postanova KMU vid 22 serpnja 2018 r. no. 652. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/652-2018-%D0%BF#Text> (accessed 12.08.2020).
31. Dem'janenko M. (2016) Problemy finansuvannja vitchyznjanoji nauky [Problems of financing domestic science]. Centr doslidzhenj socialnykh komunikacij NBUV. URL: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1940:problemi-finansuvannja-vitchiznyanoji-nauki-2&catid=64&Itemid=376#page (accessed 11.08.2020).
32. Ljashenko O.M. Rezuljtatyvnistj bjudzhetnogho finansuvannja naukovykh doslidzhenj v Ukraini [Effectiveness of budget funding for research in Ukraine]. URL: [biudzhet_fin-58b32](#) (accessed 11.08.2020).
33. Vytraty na vykonannja naukovykh doslidzhenj i rozrobok za vydamy robit za 2010-2019 roky [Expenditures for research and development by type of work for 2010-2019]. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/ni/vvnvdr_vr/vvndr_vr_u.htm (accessed 11.08.2020).

34. Nacionaljni rakhunky (VVP) [National accounts (GDP)]. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/imf/arhiv/nr/nr_u.htm (accessed 11.08.2020).
35. Shyrovkov A.I. Ukraijnsjka nauka: na shljakhu do Jevropy chy na rozdorizhzhzi... [Ukrainian science: on the way to Europe or at a crossroads...]. URL: Ukraijnsjka nauka 05.02.19 (accessed 11.08.2020).
36. Minfin planuje perejty do novoji systemy finansuvannja naukovykh doslidzhenj [The Ministry of Finance plans to move to a new system of research funding]. Urjadovyj portal. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/minfin-planuye-perejti-do-novoyi-sistemi-finansuvannya-naukovih-doslidzhen> (accessed 12.08.2020).
37. Na 2019-j derzhava vpershe peredbachyla koshty na bazove finansuvannja nauky v universytetakh – cej krok stane revoljucijnym dlja nashoji naukoivoji systemy [In 2019, for the first time, the state has provided funds for basic funding of science in universities - this step will be revolutionary for our scientific system]. URL: ccua.org/na-2019-rik-derzhava-vpershe-peredbachyla-koshti-na-bazove-finansuvannya-nauki-v-universitetah/ (accessed 12.08.2020).
38. Repko M., Kasperovyh Ju. (2020) Skiljky koshtiv vytrachajutj na nauku v universytetakh? Analitychna zapyska [How much money is spent on science in universities? Analytical note]. Centr ekonomichnoji strateghiji. (in Ukrainian)
39. Antonenko V.M. (2018) Rejderstvo ta korupcija jak ghaljma jevointegraciji Ukraijny. Rozvytok nacionaljnykh finansovo-ekonomichnykh system v umovakh globaljnykh vyklykiv: Zbirnyk materialiv II Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf. (Ukrainian, Kiev, October, 5, 2018). Kiev: TOV «VIPO», pp. 263-266.

40. Raskin R.N., Hall C.S. (1981) The Narcissistic Personality Inventory: alternate form reliability and further evidence of construct validity. *Journal of research in personality*, no. 45, pp. 159-162.
41. Institut Sotsial'noy Psikhologii (g. Tyumen') (1988) Test na nartsissizm [Test for narcissism] (Onlayn-versiya NOL na russkom yazyke po R. Reskin i G. Terri). URL: <http://www.itery.ru/selfish/> (accessed 09.04.2020).
42. Sukhina O.M. (2019) Orghanizacijnyj mekhanizm pidvyshhennja efektyvnosti roboty ekonomichnykh instytutiv NAN Ukrainy [Organizational mechanism for improving the efficiency of economic institutes of the National Academy of Sciences of Ukraine]. *Natsional'nye akademii nauk: sovremennoe sostoyanie, problemy, perspektivy razvitiya i priority sotrudnichestva v ramkakh MAAN: Mezhdunardnyy simpozium (Ukrainian, Kiev, June, 6-7, 2019)*, Kiev: Nash format, pp. 251-256.
43. Zaghorodnij A. (2020) Jevropejsjka khmara vidkrytoji nauky jak global'nyj instrument naukovykh doslidzhenj [The European cloud of open science as a global research tool]. *Svit*, no. 25-26 (1109-1110). URL: <http://www.nas.gov.ua/UA/Messages/Pages/View.aspx?MessageID=666> (accessed 17.08.2020).